

Корупційні ризики в нотаріальній діяльності

Анотація

Пособие рассчитано на нотариусов, помощников нотариусов, лиц, которые намерены сдавать квалификационный экзамен для получения свидетельства о праве на занятие нотариальной деятельностью, работников Министерства юстиции Украины и его территориальных органов, а также на студентов высших учебных заведений, которые готовят специалистов в области права.

КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ В НОТАРІАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

ПРАКТИЧНИЙ ПОСІБНИК

«Центр учбової літератури»
Київ – 2016

КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ В НОТАРІАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

ПРАКТИЧНИЙ ПОСІБНИК

«Центр учбової літератури»
Київ – 2016

УДК 347.961(477)
ББК 67.410(4Укр)
К 69

Упорядники:

Чижмарь Катерина Іванівна – доктор юридичних наук, заслужений юрист України, директор Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України;

Журавльов Дмитро Володимирович – доктор юридичних наук, доцент, перший заступник директора Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України;

Петков Сергій Валерійович – доктор юридичних наук, професор, заступник директора з навчальної роботи Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України.

Корупційні ризики в нотаріальній діяльності [текст] практ. Посіб. – К. : **К 69** «Центр учбової літератури», 2016. – 324 с.

ISBN 978-611-01-0812-6

Посібник розрахований на нотаріусів, помічників нотаріусів, осіб, які мають намір скласти кваліфікаційний іспит для отримання свідоцтва про право на зайняття нотаріальною діяльністю, працівників Міністерства юстиції України та його територіальних органів, а також на студентів вищих навчальних закладів, які готують фахівців в галузі права

УДК 347.961(477)(075.8)
ББК 67.410(4УКР)я73

ISBN 978-611-01-0812-6

© Центр учбової літератури., 2016.

УДК 347.961(477)
ББК 67.410(4Укр)
К 69

Упорядники:

Чижмарь Катерина Іванівна – доктор юридичних наук, заслужений юрист України, директор Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України;

Журавльов Дмитро Володимирович – доктор юридичних наук, доцент, перший заступник директора Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України;

Петков Сергій Валерійович – доктор юридичних наук, професор, заступник директора з навчальної роботи Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України.

Корупційні ризики в нотаріальній діяльності [текст] практ. Посіб. – К. : **К 69** «Центр учбової літератури», 2016. – 324 с.

ISBN 978-611-01-0812-6

Посібник розрахований на нотаріусів, помічників нотаріусів, осіб, які мають намір скласти кваліфікаційний іспит для отримання свідоцтва про право на зайняття нотаріальною діяльністю, працівників Міністерства юстиції України та його територіальних органів, а також на студентів вищих навчальних закладів, які готують фахівців в галузі права

УДК 347.961(477)(075.8)
ББК 67.410(4УКР)я73

ISBN 978-611-01-0812-6

© Центр учбової літератури., 2016.

14 жовтня 2014 року Верховна Рада України прийняла Закон України №1700-VII «Про запобігання корупції», який визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень.

Закон №1700-VII набрав чинності з дня, наступного за днем його опублікування, а саме 26 жовтня 2014 року і був введений в дію через шість місяців з дня набрання ним чинності, а саме 26 квітня 2015 року.

З набранням чинності Законом №1700-VII втратив чинність Закон України №3206-VI від 07 квітня 2011 року «Про засади запобігання і протидії корупції», крім положень щодо фінансового контролю, які втрачають чинність з початком роботи системи подання та оприлюднення відповідно до Закону №1700-VII декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Про початок роботи системи подання та оприлюднення відповідно до Закону №1700-VII декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, приймається рішення Національного агентства з питань запобігання корупції.

Відповідно до частини першої статті 3 Закону №1700-VII суб'єктами, на яких поширюються дія Закону №1700-VII, також є особи, які для цілей Закону №1700-VII прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, не є державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, але надають публічні послуги (аудитори, нотаріуси, оцінювачі, а також експерти, арбітражні керуючі, незалежні посередники, члени трудового арбітражу, третейські судді під час виконання ними цих функцій, інші особи, визначені законом).

Корупція — це використання особою, зазначеною у частині першій статті 3 Закону №1700-VII наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 Закону №1700-VII, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей.

За вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень особи, зазначені в частині першій статті 3 Закону №1700-VII,

14 жовтня 2014 року Верховна Рада України прийняла Закон України №1700-VII «Про запобігання корупції», який визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень.

Закон №1700-VII набрав чинності з дня, наступного за днем його опублікування, а саме 26 жовтня 2014 року і був введений в дію через шість місяців з дня набрання ним чинності, а саме 26 квітня 2015 року.

З набранням чинності Законом №1700-VII втратив чинність Закон України №3206-VI від 07 квітня 2011 року «Про засади запобігання і протидії корупції», крім положень щодо фінансового контролю, які втрачають чинність з початком роботи системи подання та оприлюднення відповідно до Закону №1700-VII декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Про початок роботи системи подання та оприлюднення відповідно до Закону №1700-VII декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, приймається рішення Національного агентства з питань запобігання корупції.

Відповідно до частини першої статті 3 Закону №1700-VII суб'єктами, на яких поширюються дія Закону №1700-VII, також є особи, які для цілей Закону №1700-VII прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, не є державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, але надають публічні послуги (аудитори, нотаріуси, оцінювачі, а також експерти, арбітражні керуючі, незалежні посередники, члени трудового арбітражу, третейські судді під час виконання ними цих функцій, інші особи, визначені законом).

Корупція — це використання особою, зазначеною у частині першій статті 3 Закону №1700-VII наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 Закону №1700-VII, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей.

За вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень особи, зазначені в частині першій статті 3 Закону №1700-VII,

притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно-правової та дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку.

Корупційне правопорушення представляє собою діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 Закону №1700-VII, за яке законом встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність.

Згідно примітки до статті 45 Кримінального кодексу України корупційними злочинами вважаються злочини, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також злочини, передбачені статтями 210, 354, 364, 364-¹, 365-², 368-369-² КК України.

Нотаріуси можуть нести кримінальну відповідальність, зокрема, за статтями 365-², 368-⁴ КК України.

Стаття 365-². Зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги

1. Зловживання своїми повноваженнями аудитором, нотаріусом, оцінювачем, уповноваженою особою або службовою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, іншою особою, яка не є державним службовцем, посадовою особою місцевого самоврядування, але здійснює професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, у тому числі послуг експерта, арбітражного керуючого, незалежного посередника, члена трудового арбітражу, третейського судді (під час виконання цих функцій), з метою отримання неправомірної вигоди для себе чи інших осіб, якщо це завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам або інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам юридичних осіб, -

карається обмеженням волі на строк до трьох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до десяти років.

2. Те саме діяння, вчинене стосовно неповнолітньої чи недієздатної особи, особи похилого віку або повторно, -

карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна або без такої.

{Кодекс доповнено статтею 365-² згідно із Законом № 3207-VI від 07.04.2011; із змінами, внесеними згідно із Законами № 4025-VI від

притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно-правової та дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку.

Корупційне правопорушення представляє собою діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 Закону №1700-VII, за яке законом встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність.

Згідно примітки до статті 45 Кримінального кодексу України корупційними злочинами вважаються злочини, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також злочини, передбачені статтями 210, 354, 364, 364-¹, 365-², 368-369-² КК України.

Нотаріуси можуть нести кримінальну відповідальність, зокрема, за статтями 365-², 368-⁴ КК України.

Стаття 365-². Зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги

1. Зловживання своїми повноваженнями аудитором, нотаріусом, оцінювачем, уповноваженою особою або службовою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, іншою особою, яка не є державним службовцем, посадовою особою місцевого самоврядування, але здійснює професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, у тому числі послуг експерта, арбітражного керуючого, незалежного посередника, члена трудового арбітражу, третейського судді (під час виконання цих функцій), з метою отримання неправомірної вигоди для себе чи інших осіб, якщо це завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам або інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам юридичних осіб, -

карається обмеженням волі на строк до трьох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до десяти років.

2. Те саме діяння, вчинене стосовно неповнолітньої чи недієздатної особи, особи похилого віку або повторно, -

карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна або без такої.

{Кодекс доповнено статтею 365-² згідно із Законом № 3207-VI від 07.04.2011; із змінами, внесеними згідно із Законами № 4025-VI від

Згідно примітки до статті 364-1 КК України під неправомірною вигодою у статті 365-2 КК України слід розуміти грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру, які пропонують, обіцяють, надають або одержують без законних на те підстав.

Згідно примітки до статті 364 КК України істотною шкодою у статті 365-2 КК України вважається така шкода, яка в сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а тяжкими наслідками — такі наслідки, які у двісті п'ятдесят і більше разів перевищують неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Стаття 368-4. Підкуп особи, яка надає публічні послуги

1. Пропозиція чи обіцянка аудитором, нотаріусу, оцінювачу, іншій особі, яка не є державним службовцем, посадовою особою місцевого самоврядування, але провадить професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, у тому числі послуг експерта, арбітражного керуючого, незалежного посередника, члена трудового арбітражу, третейського судді (під час виконання цих функцій), надати йому/їй або третій особі неправомірну вигоду, а так само надання такої вигоди або прохання її надати за вчинення особою, яка надає публічні послуги, дій або її бездіяльність з використанням наданих їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи -

караються штрафом від ста п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот годин, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи організованою групою, -

караються штрафом від трьохсот п'ятдесяти до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

3. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання аудитором, нотаріусом, експертом, оцінювачем, третейським суддею або іншою особою, яка провадить професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, а також незалежним посередником чи арбітром під час розгляду колективних трудових спорів неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вчинення дій або бездіяльність з використанням на-

Згідно примітки до статті 364-1 КК України під неправомірною вигодою у статті 365-2 КК України слід розуміти грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру, які пропонують, обіцяють, надають або одержують без законних на те підстав.

Згідно примітки до статті 364 КК України істотною шкодою у статті 365-2 КК України вважається така шкода, яка в сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а тяжкими наслідками — такі наслідки, які у двісті п'ятдесят і більше разів перевищують неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Стаття 368-4. Підкуп особи, яка надає публічні послуги

1. Пропозиція чи обіцянка аудитором, нотаріусу, оцінювачу, іншій особі, яка не є державним службовцем, посадовою особою місцевого самоврядування, але провадить професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, у тому числі послуг експерта, арбітражного керуючого, незалежного посередника, члена трудового арбітражу, третейського судді (під час виконання цих функцій), надати йому/їй або третій особі неправомірну вигоду, а так само надання такої вигоди або прохання її надати за вчинення особою, яка надає публічні послуги, дій або її бездіяльність з використанням наданих їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи -

караються штрафом від ста п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот годин, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи організованою групою, -

караються штрафом від трьохсот п'ятдесяти до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

3. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання аудитором, нотаріусом, експертом, оцінювачем, третейським суддею або іншою особою, яка провадить професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, а також незалежним посередником чи арбітром під час розгляду колективних трудових спорів неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вчинення дій або бездіяльність з використанням на-

даних їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи -

караються штрафом від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк від одного до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

4. Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи поєднані з вимаганням неправомірної вигоди, -

караються позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.

{Частина п'яту статті 368-4 виключено на підставі Закону № 198-VIII від 12.02.2015}

{Кодекс доповнено статтею 368-4 згідно із Законом № 3207-VI від 07.04.2011; із змінами, внесеними згідно із Законами № 4025-VI від 15.11.2011, № 221-VII від 18.04.2013; в редакції Закону № 1261-VII від 13.05.2014; із змінами, внесеними згідно із Законом № 770-VIII від 10.11.2015}

Згідно примітки до статті 354 КК України під вимаганням неправомірної вигоди у статті 368-4 КК України слід розуміти вимогу щодо надання неправомірної вигоди з погрозою вчинення дій або бездіяльності з використанням свого становища, наданих повноважень, стосовно особи, яка надає неправомірну вигоду, або умисне створення умов, за яких особа вимушена надати неправомірну вигоду з метою запобігання шкідливим наслідкам щодо своїх прав і законних інтересів.

Правопорушення, пов'язане з корупцією представляє собою діяння, що не містить ознак корупції, але порушує встановлені Законом №1700-VII вимоги, заборони та обмеження, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону №1700-VII, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність.

Главою 13-А Кодексу України про адміністративні правопорушення визначені адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, а саме:

— стаття 172-⁴ «Порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності»;

— стаття 172-⁵ «Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків»;

— стаття 172-⁶ «Порушення вимог фінансового контролю»;

— стаття 172-⁷ «Порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів»;

даних їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи -

караються штрафом від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк від одного до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

4. Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи поєднані з вимаганням неправомірної вигоди, -

караються позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.

{Частина п'яту статті 368-4 виключено на підставі Закону № 198-VIII від 12.02.2015}

{Кодекс доповнено статтею 368-4 згідно із Законом № 3207-VI від 07.04.2011; із змінами, внесеними згідно із Законами № 4025-VI від 15.11.2011, № 221-VII від 18.04.2013; в редакції Закону № 1261-VII від 13.05.2014; із змінами, внесеними згідно із Законом № 770-VIII від 10.11.2015}

Згідно примітки до статті 354 КК України під вимаганням неправомірної вигоди у статті 368-4 КК України слід розуміти вимогу щодо надання неправомірної вигоди з погрозою вчинення дій або бездіяльності з використанням свого становища, наданих повноважень, стосовно особи, яка надає неправомірну вигоду, або умисне створення умов, за яких особа вимушена надати неправомірну вигоду з метою запобігання шкідливим наслідкам щодо своїх прав і законних інтересів.

Правопорушення, пов'язане з корупцією представляє собою діяння, що не містить ознак корупції, але порушує встановлені Законом №1700-VII вимоги, заборони та обмеження, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону №1700-VII, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність.

Главою 13-А Кодексу України про адміністративні правопорушення визначені адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, а саме:

— стаття 172-⁴ «Порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності»;

— стаття 172-⁵ «Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків»;

— стаття 172-⁶ «Порушення вимог фінансового контролю»;

— стаття 172-⁷ «Порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів»;

— стаття 172-⁸ «Незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових повноважень»;

— стаття 172-⁹ «Невжиття заходів щодо протидії корупції»;

— стаття 172-⁹⁻¹ «Порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням офіційним спортивним змаганням».

З урахуванням того, що більшість із зазначених адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, визначає певне коло суб'єктів цих правопорушень, до яких нотаріус не відноситься, нотаріус може бути суб'єктом правопорушень, передбачених статтями 172-⁵ та 172-⁷ Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Стаття 172-⁵. Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків

Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків -

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією такого подарунка.

Та сама дія, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за порушення, передбачене частиною першою цієї статті, -

тягне за собою накладення штрафу від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією такого дарунка (пожертви) та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

{Стаття 172-⁵ в редакції Закону № 1700-VII від 14.10.2014}

Так, нотаріусам забороняється безпосередньо або через інших осіб вимагати, просити, одержувати подарунки для себе чи близьких їм осіб від юридичних або фізичних осіб:

а) у зв'язку із здійсненням нотаріальної діяльності;

б) якщо особа, яка дарує, перебуває в підпорядкуванні такої особи.

Нотаріуси можуть приймати подарунки, які відповідають загально-визнаним уявленням про гостинність, крім випадків, передбачених пунктами «а» і «б», якщо вартість таких подарунків не перевищує одну мінімальну заробітну плату, встановлену на день прийняття подарунка, одноразово, а сукупна вартість таких подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року, не перевищує двох прожиткових мінімумів, встановлених для працездатної особи на 1 січня того року, в якому прийнято подарунки. При цьому, передбачене обмеження щодо вартості подарунків не поширюється на подарунки, які даруються бли-

— стаття 172-⁸ «Незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових повноважень»;

— стаття 172-⁹ «Невжиття заходів щодо протидії корупції»;

— стаття 172-⁹⁻¹ «Порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням офіційним спортивним змаганням».

З урахуванням того, що більшість із зазначених адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, визначає певне коло суб'єктів цих правопорушень, до яких нотаріус не відноситься, нотаріус може бути суб'єктом правопорушень, передбачених статтями 172-⁵ та 172-⁷ Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Стаття 172-⁵. Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків

Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків -

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією такого подарунка.

Та сама дія, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за порушення, передбачене частиною першою цієї статті, -

тягне за собою накладення штрафу від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією такого дарунка (пожертви) та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

{Стаття 172-⁵ в редакції Закону № 1700-VII від 14.10.2014}

Так, нотаріусам забороняється безпосередньо або через інших осіб вимагати, просити, одержувати подарунки для себе чи близьких їм осіб від юридичних або фізичних осіб:

а) у зв'язку із здійсненням нотаріальної діяльності;

б) якщо особа, яка дарує, перебуває в підпорядкуванні такої особи.

Нотаріуси можуть приймати подарунки, які відповідають загально-визнаним уявленням про гостинність, крім випадків, передбачених пунктами «а» і «б», якщо вартість таких подарунків не перевищує одну мінімальну заробітну плату, встановлену на день прийняття подарунка, одноразово, а сукупна вартість таких подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року, не перевищує двох прожиткових мінімумів, встановлених для працездатної особи на 1 січня того року, в якому прийнято подарунки. При цьому, передбачене обмеження щодо вартості подарунків не поширюється на подарунки, які даруються бли-

зкими особами або одержуються як загальнодоступні знижки на товари, послуги, загальнодоступні виграші, призи, премії, бонуси.

Стаття 172-⁷. Порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів

Неповідомлення особою у встановлених законом випадках та порядку про наявність у неї реального конфлікту інтересів -

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Вчинення дій чи прийняття рішень в умовах реального конфлікту інтересів -

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою або другою, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до восьми сот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка.

1. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

2. У цій статті під реальним конфліктом інтересів слід розуміти суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання вказаних повноважень.

{Стаття 172-⁷ в редакції Закону № 1700-VII від 14.10.2014}

Поняття конфлікту інтересів та заходи його запобігання і врегулювання визначені статтями 1, 28-36 Закону №1700-VII.

Крім Закону №1700-VII до актів законодавства, що утворюють основу антикорупційного законодавства України, зокрема, належать:

— Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції (Конвенцію ратифіковано Законом України №251-V від 18 жовтня 2006 року);

— Кримінальна конвенція Ради Європи про боротьбу з корупцією (Конвенцію ратифіковано Законом України №252-V від 18 жовтня 2006 року);

— Додатковий протокол до Кримінальної конвенції Ради Європи про боротьбу з корупцією (Додатковий протокол ратифіковано Законом України №253-V від 18 жовтня 2006 року);

зкими особами або одержуються як загальнодоступні знижки на товари, послуги, загальнодоступні виграші, призи, премії, бонуси.

Стаття 172-⁷. Порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів

Неповідомлення особою у встановлених законом випадках та порядку про наявність у неї реального конфлікту інтересів -

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Вчинення дій чи прийняття рішень в умовах реального конфлікту інтересів -

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою або другою, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до восьми сот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка.

1. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

2. У цій статті під реальним конфліктом інтересів слід розуміти суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання вказаних повноважень.

{Стаття 172-⁷ в редакції Закону № 1700-VII від 14.10.2014}

Поняття конфлікту інтересів та заходи його запобігання і врегулювання визначені статтями 1, 28-36 Закону №1700-VII.

Крім Закону №1700-VII до актів законодавства, що утворюють основу антикорупційного законодавства України, зокрема, належать:

— Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції (Конвенцію ратифіковано Законом України №251-V від 18 жовтня 2006 року);

— Кримінальна конвенція Ради Європи про боротьбу з корупцією (Конвенцію ратифіковано Законом України №252-V від 18 жовтня 2006 року);

— Додатковий протокол до Кримінальної конвенції Ради Європи про боротьбу з корупцією (Додатковий протокол ратифіковано Законом України №253-V від 18 жовтня 2006 року);

— Цивільна конвенція Ради Європи про боротьбу з корупцією (Конвенцію ратифіковано Законом України №2476-IV від 16 березня 2005 року);

— Кримінальний кодекс України;

— Кримінальний процесуальний кодекс України;

— Кодекс України про адміністративні правопорушення;

— Закон України №1699-VII від 14 жовтня 2014 року «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки»

— Постанова Кабінету Міністрів України №265 від 29 квітня 2015 року «Про затвердження Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки»;

— Наказ Міністерства юстиції України №383/5 від 18 березня 2015 року «Деякі питання проведення антикорупційної експертизи»;

— Наказ Міністерства юстиції України №1380/5 від 23 червня 2010 року «Про затвердження Методології проведення антикорупційної експертизи».

Наведений перелік не є вичерпним і включає лише основні нормативно-правові акти у сфері запобігання корупції.

— Цивільна конвенція Ради Європи про боротьбу з корупцією (Конвенцію ратифіковано Законом України №2476-IV від 16 березня 2005 року);

— Кримінальний кодекс України;

— Кримінальний процесуальний кодекс України;

— Кодекс України про адміністративні правопорушення;

— Закон України №1699-VII від 14 жовтня 2014 року «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки»

— Постанова Кабінету Міністрів України №265 від 29 квітня 2015 року «Про затвердження Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки»;

— Наказ Міністерства юстиції України №383/5 від 18 березня 2015 року «Деякі питання проведення антикорупційної експертизи»;

— Наказ Міністерства юстиції України №1380/5 від 23 червня 2010 року «Про затвердження Методології проведення антикорупційної експертизи».

Наведений перелік не є вичерпним і включає лише основні нормативно-правові акти у сфері запобігання корупції.

З М І С Т

— ВВЕДЕННЯ	3
— Закон України №1700-VII від 14 жовтня 2014 року «Про запобігання корупції»	10
— Закон України №1699-VII від 14 жовтня 2014 року «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки»	93
— Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції	120
— Закон України №251-V від 18 жовтня 2006 року «Про ратифікацію Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції»	172
— Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією	173
— Закон України №252-V від 18 жовтня 2006 року «Про ратифікацію Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією»	190
— Додатковий протокол до Кримінальної конвенції Ради Європи про боротьбу з корупцією	191
— Закон України №253-V від 18 жовтня 2006 року «Про ратифікацію Додаткового протоколу до Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією»	196
— Цивільна конвенція про боротьбу з корупцією	197
— Закон України №2476-IV від 16 березня 2005 року «Про ратифікацію Цивільної конвенції про боротьбу з корупцією»	204
— Постанова Кабінету Міністрів України №265 від 29 квітня 2015 року «Про затвердження Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки»	205
— Рішення Нотаріальної палати України від 15 серпня 2014 року «Про затвердження Положення про комісію щодо запобігання та протидії корупції»	275
— Наказ Міністерства юстиції України №383/5 від 18 березня 2015 року «Деякі питання проведення антикорупційної експертизи» . . .	282
— Наказ Міністерства юстиції України №1380/5 від 23 червня 2010 року «Про затвердження Методології проведення антикорупційної експертизи»	287

Примітка: міжнародні конвенції, закони, кодекси, постанови Кабінету Міністрів України, накази Міністерства юстиції України, рішення Нотаріальної палати України, які наведені в даному посібнику, використані з офіційних сайтів Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Міністерства юстиції України, Нотаріальної палати України.

З М І С Т

— ВВЕДЕННЯ	3
— Закон України №1700-VII від 14 жовтня 2014 року «Про запобігання корупції»	10
— Закон України №1699-VII від 14 жовтня 2014 року «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки»	93
— Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції	120
— Закон України №251-V від 18 жовтня 2006 року «Про ратифікацію Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції»	172
— Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією	173
— Закон України №252-V від 18 жовтня 2006 року «Про ратифікацію Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією»	190
— Додатковий протокол до Кримінальної конвенції Ради Європи про боротьбу з корупцією	191
— Закон України №253-V від 18 жовтня 2006 року «Про ратифікацію Додаткового протоколу до Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією»	196
— Цивільна конвенція про боротьбу з корупцією	197
— Закон України №2476-IV від 16 березня 2005 року «Про ратифікацію Цивільної конвенції про боротьбу з корупцією»	204
— Постанова Кабінету Міністрів України №265 від 29 квітня 2015 року «Про затвердження Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки»	205
— Рішення Нотаріальної палати України від 15 серпня 2014 року «Про затвердження Положення про комісію щодо запобігання та протидії корупції»	275
— Наказ Міністерства юстиції України №383/5 від 18 березня 2015 року «Деякі питання проведення антикорупційної експертизи» . . .	282
— Наказ Міністерства юстиції України №1380/5 від 23 червня 2010 року «Про затвердження Методології проведення антикорупційної експертизи»	287

Примітка: міжнародні конвенції, закони, кодекси, постанови Кабінету Міністрів України, накази Міністерства юстиції України, рішення Нотаріальної палати України, які наведені в даному посібнику, використані з офіційних сайтів Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Міністерства юстиції України, Нотаріальної палати України.

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ В НОТАРІАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

ПРАКТИЧНИЙ ПОСІБНИК

Підписано до друку 31.05.2016. Формат 60х84 1/16.
Друк лазерний. Папір офсетний. Гарнітура Arial
Умовн. друк. арк. 18,25.

ТОВ «Центр учбової літератури»
вул. Лаврська, 20 м. Київ

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 2458 від 30.03.2006 р.

Сайт де можна придбати видання ТОВ «Центр учбової літератури»:
WWW.CUL.COM.UA

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ В НОТАРІАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

ПРАКТИЧНИЙ ПОСІБНИК

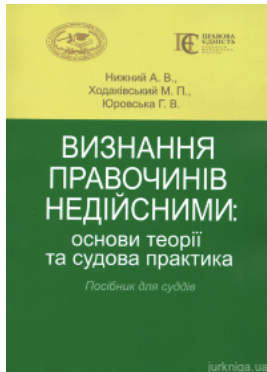
Підписано до друку 31.05.2016. Формат 60х84 1/16.
Друк лазерний. Папір офсетний. Гарнітура Arial
Умовн. друк. арк. 18,25.

ТОВ «Центр учбової літератури»
вул. Лаврська, 20 м. Київ

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 2458 від 30.03.2006 р.

Сайт де можна придбати видання ТОВ «Центр учбової літератури»:
WWW.CUL.COM.UA

Книги, які можуть вас зацікавити

Визнання правочинів
недійсними: основи
теорії та судова
практика. Посібник для
суддів

Перейти до галузі права
Нотаріальне право

Перейти на сайт →